

E L I A S
oooooooo

Oratori de Mendelssohn

Traducció catalana dels Mestres
Frances Pujol i Vicents M^a de
Gibert.

Primera part

"Elias." Oratori. (Traducció dels
mes. Francesc
Puig i V. de Jibert)

Primera part.

Introducció: ^{Elias} Ém cert com viu el Senyor, Déu d'Israel,
i en sa presència: Aquestes anyades no caurà ni rou ni
pluja, fins que jo parli.

N.º 1. Chor. El poble: Oh Déu! Ajut! Vols, potser,
nostre exterminar? Parada és la collita, ~~i és ben a prop~~
l'estiu és ben aprop, i hem restat sempre sens cap auxili!
¿Ja no vols ésser, Senyor, Déu de Sion? (Recit. chor.)
Els poucs no donen aigua! I els torrents s'han aixu-
gat! No pot obrir la boca, de set, el nou-nat! Els in-
fantons demanen pa! I hom no troba ningú que l'en-
llesqui!

N.º 2. Duet i Chor. (Poble)

Chor.: Senyor, oïa nostre prec!

Duet: Sion alça les oïdes mans, mes ningú hi ha
que l'aconforti.*

N.º 3. Recitativ. Abdial. Esqueixeu els vostres cors,
i no les vostres robes! Per nostres culpes ha tancat Elias
del cel l'abundància, ^{tal com} ~~segons~~ Déu digne! Mes retorneu
al Senyor, vostre Déu, perquè és clement, pietós, pacient,
i d'infinita bonesa; i dol li fa tot càstig.

N.º 4. Aria. Abdial. "Si voratros em cerqueu de cor,
bé voldré jo que em trobeu," diu nostre Déu. Ah! Si
sabés jo trobar ta via i arribar poques fins al teu soli!

N.º 5. Chor. El poble. Mes el Senyor no ens aten, no vol oír nos. La seva cólera ens visita i ens perseguirà fins a exterminar nos. "Car jo, el Senyor tón Déu, jo só un Déu enès de zel, i per culpes dels pares són punits els seus fills, fins a la quarta generació d'aquells que m'odien. Mes soc misericordiós envers els molts milters dels que m'aimen i els meus comandaments observen.

N.º 6. Recitatiu. Un àngel. Elías! D'aquí deus partir i anar vers l'Orient a amagar-te al torrent Barith. Allí trobaràs aigua i els corbs et duran el pa del matí i de la tarda, que així ho ha dit Déu.

N.º 7. Doble quartet. Els àngels. Car ell an els seus àngels vetllar-te ha encomanat; que ells et protegeixin en ton pelegrinatge: que ells et guien la mà donant-te i lliurant tot pens de topà amb les pedres. (Reit. Contralt.) Ara el torrent s'és eixugat. Elías! alça't, dones, ves a La-repta i roman allí! Que el Senyor mateix a una viuda ha manat que tingui de tu cura. No mancarà farina a la pastera, ni tampoc a la ~~olla~~ oli, desfermi la pluja

N.º 8. Aria. La viuda. Oh! digneu home de Déu, què t'he fet jo que aquí has vingut per a retreure-m totes mes culpes i per a que mori el meu filllet! Aida, hom de Déu, mon fill malalt; sa malaltia és tan greu que ni gairebé té respir. Ma jana, de plor remullen mos ulls tota la nit; no veus mon dol? sies ajut dels

pobres! Pietat pel fill! Ja gairebé no té' respir!
 (Recit. Elias.) Dona'm el teu infant! Senyor, mon Déu,
 ocia mon prec; mira-la, Senyor, ten pietat, i salva el
 fill de ta serventa, puix ets pietós, compassiu, pacient, i és
 tan gran la teva bondesa. Oh, Déu meu, vulgues que l'àni-
 ma d'aix noi vers ell retorni! (La viuda.) Vols, per ven-
 tura, entre els morts obrar prodigis? Ja no té' alè!
 (Elias.) Oh, Déu meu, vulgues que l'ànima d'aix noi
 vers ell retorni! (La viuda.) ¿L'alzaran els morts i et
 donaran gràcies? (Elias.) Oh, Déu meu, vulgues que
 l'ànima d'aix noi vers ell retorni! (La viuda.) El
 Senyor escolta ta veu i l'ànima del noi retorna. Ja
 torna a viure! Ja torna a viure! (Elias.) Mira'l bé,
 ton fill viu! (La viuda.) Ara reconec que un home de
 Déu tu ets, i que la paraula del Senyor en ta boca és certa!
 Com agrairé al Senyor tots els beneficis que m'ha prodigat!
 (Elias.) Deus al Senyor, to Déu, estimar ^{des} ~~amb~~ tot ~~el~~ cor;
 amb tota l'ànima, amb tota l'herenda; ditro's aquell qui al
 Senyor item!

N.º 9. Chor. Ditro's aquell qui al Senyor tem i requereix els
 seus camins. L'home pietós, la llum reb fins en la foscor,
 del Déu clement, i compassiu i justiciós.

N.º 10. Recitatiu amb Chor. Elias: Tan cert com viu el
 Senyor de Sabaoth, i en sa presència: Avui, al tercer
 any, aniré a veure el Rei, i el Senyor, de nou la pluja
 durà a la terra. (Achab.) Ets tu, Elias, o ets tu
 qui avalots Israel? (El poble.) Tu ets Elias,

4

tu ets qui avalota Israel! (Elias.) Jo no avalota Israel,
sinó tu, oh Rei, i de ton pare la casa, perquè heu deixat
els manaments de Déu, i els Gaals heu seguit. Doncs bé!
Fes-me cercar i reuneix davant meu el poble d'Israel
en el mont Carmel, i tots els profetes de Gaal, i tots
els profetes dels boscos que a la taula de la Reina mengen;
i veurem aviat si Déu és el Senyor. (Poble.) Si Déu és
I veurem aviat si Déu és el Senyor. (Elias.) Ara, doncs,
oh profetes de Gaal, trieu un dels bous i a tota ushi poseu
foc; i crideu els noms dels vostres Déus i jo invocaré
el nom del meu Senyor; i el Déu que amb el foc respona
ens dongui, ell serà Déu. (El poble.) Si; i el Déu que
amb el foc respona ens dongui, ell serà Déu. (Elias)
Crideu primer vosaltres, puig que són més nombrosos!
Mes jo em só quedat tot sol profeta del Senyor. Crideu
els vostres Déus dels camps, i els déus de les muntanyes!

N.º 11. Chor. Gaal, escolta'ns! Reb propici nostra oprena!
Escolta'ns, Déu poderós! Gaal, escolta'ns! El foc en-
via'ns i extermina el rival! Escolta'ns!

N.º 12. Recitativ i Chor. Elias: Crideu més fort! Perquè
aqueix Déu té feina, o parla amb algú, o està de camí;
potser està fent un son; perquè es desperti, crideu més
fort! (Chor.) Escolta'ns, Gaal, prou dormir! Perquè
dorms, tu?

N.º 13. Recitativ i Chor. Elias: Crideu més fort! No us
vol sentir! Amb còtells feriu-vos i amb llancetes, que

es vostre ritu. S'alten entorn l'altar que heuen bastit,
feu vaticinis. I cap ven hi havia, cap resposta, ni cap signe.
(Chor:) Gaal! dona'ns resposta! Mira els rivals com s'enten
mofant! Dona'ns resposta! Respon-nos, Gaal! (Elias)
Veniu tot el poble, veniu a mi!

N.º 14. Aria. Elias: Oh Déu d'Abraham, Déu d'Isaac
i d'Israel, fes avui manifest que tu ets Déu i jo ton ser-
vent, Oh Déu d'Abraham! i que jo etiaes cores per mana-
ment teu he fet. Escolta'm, Senyor, exalta'm! Oh
Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i d'Israel! Escolta'm!
Perquè aquest poble per Déu et tingui i el seu cor vegi
que has de nou convertit,

N.º 15. Quartet. Confia sempre en el Senyor, que Ell serà
ton guia; no deixarà els justos per sempre en la tribulació.
Car sa clemència regna arreu en l'ample cel, i mal a ningú
espera si en Ell confia.

N.º 16. Recitativ. Elias: Oh tu que els espants enviesen
i envieses àngels al foc flamejant, feslos davallar!
(Chor:) El foc del cel ja cau! El foc devora l'holocauste!
La flama llu! El foc devora l'ofrena! Portreu-vos de cara
a terra! El Senyor és Déu, el Senyor és nostre Déu,
és un sol Senyor i no hi ha cap altre Déu més
que Ell sol. (Elias:) Preneu els de Gaal, que ni un
de sol se n'escapi, porteulos al torrent i a tots doneu-los
mort. (Chor) Preneu els de Gaal, que ni un de sol se
n'escapi!

N.º 17. Aria. Elias. La veu de Déu no és com un foc,
com un martell que esmicola les penyes? Déu és un jutge
just i un Déu que cada jorn menassa. Si l'home no s'enme-
na, esmola el Sanyor son glori i el seu arc exten i apunta

N.º 18. Arioso. Ai dels que de mi s'allunyen! Com seran
pertorbats aquells que s'han amagat de mi! Jo hauria
volgut salvar-los si no mi'haguessin dit mentida.
Ai dels que de mi s'allunyen! Com seran pertorbats!
Jo hauria volgut salvar-los, mes han fet el sord. Ai
d'ells!

N.º 19. Recitativ amb Chor. Abdias: Aida el teu poble,
home de Déu! Ja es veu clar que cap dels déus dels
infidels no ens pot donar pluja; el cel per si mateix
no plou; sols Déu, Ell sol, és qui pot fer ho tot. (Elias:)
Sanyor! A n'els teus enemics has confós i fet morir;
de des del cel, oh, digna't mirar-ns i aten les necessitats
del teu poble; obre'ns el cel i els seus beneficis, dona'm
ajut, oh tu, Déu meu! (El poble:) Obre'ns el cel i els seus
beneficis, dona'm ajut, oh tu, Déu meu! (Elias:) Taja
amunt, nimys: i esguarda vers la mar si el Sanyor, mon
pare, exalta. (El serrent:) Jo no veig res; el cel és com
browre damunt del meu cap. (Elias:) Si segueix el
cel tancat, és perquè contra de tu preçaren; mes ells
pregaran i el teu nom reconeixeran, i tindran preme-
diment dels seus pecats; tu, dones, tindras companyia
d'ells. Dona'm ajut, oh tu, Déu meu! (Poble:) Tu de

(7)

moralthes tindràs comparió', donà'm ajut, oh tu, bon Déu!
(Elías.) Fuja altre cop, i esguarda vers la mar. (El
servent.) Jo no veig res; la terra és com ferro sota els meus
peus. (Elías.) No sents res com si volgués ploure? No
veus encara res de la banda de mar? (El servent.)
Jo no veig res! (Elías.) Escolta el meu prec i les me-
res súpliques, Senyor, Déu meu! A tu crido, Senyor,
mon apòi, i no callaré! Paura, Senyor, en ta miseri-
còrdia! (El servent.) Jo veig que fuja un petit núvol
del mar, petit com una mà; el cel s'enfosqueix amb
núvols i vent, la remor devé més i més forta. (El
poble) Gràcies a Déu, que es mostra propici! (Elías.)
Gràcies a Déu que es mostra propici, i que els seus
dóns dispensa eternament!

N.º 20. Chor. Gràcies, Senyor, que abeuves nostre terror!
Ja van creixent els torrents, furients escumegen. Les
aigües s'han engroïrit i fan molta ferra. Mestú,
Déu, ets més gran en les atures.

(8)

Segona part.

N.º 21. Aria. Escolta, Israel, la veu del Senyor! Ah!
si observaves sa llei! Mes qui creu en nostres prediquers?
I qui el poder del Senyor reconeixerà? (Recit.) Així par-
la el Senyor, Salvador d'Israel, l'Altíssim als serents
que els tirans oprimeixen: Jo soc conhort vostre. Fora
por, fora por, car jo soc ton Déu! Jo et dono esforç!
Qui ets tu, doncs, que dels homes tens temor creent mortals?
I oblidat al Senyor que t'ha criat, que ha donat al
cel amplada i la terra ha fet ferma; qui ets tu,
doncs?

N.º 22. Chor. No tinguis por, - diu nostre Déu; - no tin-
guis por, jo soc amb tu, jo et dono ajut; car es el Se-
nyor, ton Déu, qui així et diu: no tinguis por! Encar que
regis que mil en cauen al teu costat i deu mil a ta dreta,
a tu res podrà tocar-te. No tinguis por, jo soc amb
tu; jo et dono ajut, - diu nostre Déu.

N.º 23. Recitatiu amb Chor. Elias: Es Déu qui t'ha
aixecat damunt els pobles i rei t'ha fet d'aquest
reialme d'Israel. Però tu, Acab, el mal has obrat
damunt de tots els que et foren encomanats. Amb la
teua vilera has fet via en els pecats de Jeroboam, i
has erigit un altar a Baal, al Senyor, al Déu d'Is-
rael fent mofa. Una mort has comès i has pres
el bé d'altre. I el Senyor colpejarà Israel, que

serà moquit com canya a l'aigua, i Israel serà entregat i això pels teus pecats. (La reina:) Més sentit bé'ço que ha profetitzat contra d'aquest poble? (Chor:) De prou que ho hem sentit! (La reina:) És que ha profetitzat contra del rei d'Israel? (Chor:) De prou que ho hem sentit! (La reina:) Com és que gora profetitzar en nom del Senyor? Què és ço que endevindria el reialme d'Israel si el poder d'Elies s'alçava damunt del rei? Els deus això em fanin i més si demà qn'aquesta hora no faig amb sa vida ço que ell va fer amb la vida dels que que sacrificà al torrent Gison. (Chor:) Cal que mori! (La reina:) Els profetes de Baal ha fet morir! (~~Chor:~~ Cal que mori!) (La reina:) S'ha colpit amb el glavi! (~~Chor:~~ Cal que mori!) (La reina:) Del cel les deus ha tancat! (~~Chor:~~ Del cel les deus ha tancat!) (La reina:) El temps de la fam ell ens ha portat! (~~Chor:~~ El temps de la fam ell ens ha portat!) (La reina:) Aneu, doncs; feu pres Elías, car be mereix que mori; manten-lo, feu amb ell ço que ell ha fet!

24. Chor. Sobre d'ell! Cal que mori! ¿Per què en sagradia el cel ha tancat? Per què ha gorat profetitzar en nom del Senyor? És precis que eix home mori! Sobre d'ell! Cal que mori, car profetitzava contra cixa ciutat; així nosaltres ho hem oit! És precis que eix home mori! Berqueu-lo, preneu-lo, doneu-li mort!

25. Rectitud. Abdies: Home de Déu, que mes paraules et siguin profitoses! La reina així digué: Elías

arribi cal que mori. T'es congreguen contra de tu,
et posen rota els peus paramys, fan per manera d'a-
gafar-te per dar-te mort. Alreca't, doncs, i mira
d'allunyar-te; al desert deus anarte'n! Ton Déu i ton
Senyor anirà amb tu, ra mà et darà guiatge, no et deixa-
rà. Marxa, doncs, i benecis nos! (Elias:) No volen
convertir-se! Gestia aquí, mingo, el Senyor siga amb tu!
Jo al desert me'n vaig.

N.º 26. Aria. Elias: Ja n'hi ha prou! Prenen, Senyor,
l'ànima meua; jo no soc pas millor que els meus
pares. No desitjo ja més viure, per què els meus jorns
poc han estat profitosos. El zel m'ha arborat pel Se-
nyor, pel Déu de Sabaoth, quan he vist els fills d'Is-
rael que trencaven l'aliança i els teus altars tiraven
per terra i els teus profetes colpien amb el glavi.
El zel m'ha arborat pel Senyor, pel Déu de Sabaoth.
I sol he restat abandonat, i ells s'han alçat, desitjant
la vida prendre'm.

N.º 27. Recitativ. Miren com dorm sota un
ginebró en el desert; mes el voltaven els
àngels del Senyor i el guardaven

N.º 28. Trio. Els àngels: Ton esguard aireca
vers el cim des d'on l'assistència davallava. Ton
ajut vindrà de Déu que el cel i la terra ha creat.
Ell farà que el peu mai no et rellisqui, car ton protector
no dorm pas.

N.º 29. Chor. Miria, el protector d'Israel no
dorm ni és orb. Quan camines en mig d'angoi-
res ell et dona espors.

N.º 30. Recitativ. L'Angel: Redreça't, Elías, perquè
has de fer una llarga caminada. Caminaràs quaranta
jorns i nits, fins arribar al mont de Déu Horeb. ^(Elías) Se-
nyor, Senyor, en va treballo i inutilment mes forces
esganeixo. Ah! si tu el cel esqueixaves i d'ell
davallaves! I les muntanyes s'esberlessin! I
davant teu totes enemies tremessin dels prodigis que
tu fas! ¿Per què els deixes errar lluny dels teus
camins, amb els cors tan durs que ja no et temen?
Oh, la meua ànima es fou!

N.º 31. Aria. L'Angel: Espera tranquil en el Se-
nyor i et donarà ço que el cor desitja. La ruta ell
et mostra, espera confiat. De l'ira fuig i del furor.

N.º 32. Chor. Qui més sia perseverant, haurà el gaudi.

N.º 33. Recitativ. Elías. La nit, Senyor, em té envoltat.
Oh, no t'allunyis! De mi no amaguis la teua fas; la
meua ànima té set de tu com eixut terrer! ^(L'Angel.)
Així, doncs, alça't i surt, enfila't al cim davant del Senyor
i brillarà sa majestat damunt de tu! Amaga ton rostre
que ja ve el Senyor.

N.º 34. Chor. Ja para el Senyor. Para un vent molt
fort, que els monts fa tremolar i esmicola els penyals;
para davant del Senyor, més el Senyor no està en el vent.

Ja passa el Senyor. I tremola la terra, i la mar
bramula, mes el Senyor no està en el terratremol.
I al terratremol segueix la flama, mes el Senyor
no està en la flama. I après la flama ve una dolça
alenada. I amb l'alenada s'acosta el Senyor.

N.º 35. Recitatiui. (l'Angel) Els Serafims l'emercla-
ven i l'un cridava a l'altre: ^(Exantet amb dir.) Sant, sant, sant
és Déu Senyor, el Déu de Sabaoth. Tot el món de
sa glòria és emplenat

N.º 36. Chor. Recitatiui. Alcat't, ves ~~hi~~ ^{altre} ~~cop~~ ^{cop}!
Reservats ting encara set mil varons d'Israel
que no han flectat genoll davant Baal. Fés com
el Senyor diu. (Elias:) M'aixeco i me'n vaig
amb l'ajut del Senyor. Tu ets el Senyor, pel
teu amor jo dec sofrir; mes s'aquieta ja el menor
i estic alegre i ma carn n'esconfiada.

N.º 37. Aïuro. & Elias: Que de roca arrel es commo-
quin les muntanyes, s'ensorrin els puigols, mes la
terra gràcia mai no m'abandoni ni es desfaci
de ta amistat el pacte.

N.º 38. Chor. I el profeta Elias s'abrandà com fo-
guera i sa paraula guspirejava. Va fer caure els
més superbs dels reis, I quan ne fou dalt del
Sinai, sabé el càstig que vindria. I dalt
l'Horeb la venjança. I el Senyor, al cel volgué
portar-lo. Miren! Vingué un carro de foc amb

flamejants corcers i en un torbellí pujà al cel. (13)
N.º 39. Aria. (Tenor.) Com astres brillaran els justos
al reialme de Déu el Pare. Viuran rublerts de
joia i meravella. Mes el plor i les penes, d'ells
s'allunyaran.

N.º 40. Recitativu (Soprano.) Mes, de nou serà enviat
el Profeta Elías, abans que arribi el gran i terrible
jorn del Senyor. Llavors el cor dels pares convertirà
com el dels fills, i el cor dels fills com el de llurs
pares, a fi de que el Senyor no vingui i la terra
per ell sigui condemnada.

N.º 41. Chor. Mes hi ha un que vetlla a mitja nit,
i que s'alça a punta de dia. Ell, del Senyor el nom
predicarà i per sobre els poderosos passarà; és son
servent, son elegit, damunt el qual ses complacències
ha posat. En ell seran els dons del Senyor: la
sapiència, l'enteniment, el bon consell, fortalera, ciència,
pietat i temor de Déu. (Quartet.) Doncs bé, tots els
qui esteu anedegats, aneu vers l'aigua, acudiu
a ell. Peneu vostra oïda i aneu a ell, i heurà
la vostra ànima vida.

N.º 42. Chor final. Llavors veuren la llum brillar
esclatant com l'aurora roja, i anoliren la perfec-
ció ben prompte, i la majestat del Senyor serà vostra
fita. Oh, cabdill nostre, com és gran el teu nom en
totes terres! Com l'home et llevarà al cel!

E L I A S
oooooooo

Primera part

Introducció: (Elias)

Tan cert com viu el Senyor, Déu d'Israel, i en sa presència: Aquestes anyades no caurà ni rou ni pluja, fins que jo parli.

Nº 1 Chor El poble.

¡ Oh Déu ! ¡ Ajut ! ¿ Vols potser, nostre extermini ? Passada és la collita, l'estiu és ben aprop, i hem restat sempre sens cap auxili ! ¿ Ja no vlos ésser, Senyor, Déu de Sion ?
(Recit. Chor) Els pous no donen aigua ! I els torrents s'han eixugat ! No pot obrir la boca, de set, el nou nat ! Els infants demanen pa ! I hom no troba ningú que els en llesqui.

Nº 2 Duet i Chor. El poble

Chor: Senyor, oeix nostre prec!

Duet: Sion alça les seves mans, mes ningú hi ha que l'aconhorti.

Nº 3 Recitatiu. Abdias.

Esqueixeu els vostres cors, i no les vostres robes! Per nostres culpes ha tancat Elias del cel l'abundància, tal com Déu digué ! Mes retotneu al Senyor, vostre Déu, perquè és clement, pietós, pacient i d'infinita bonesa; i dol li fa tot càstig.

Nº 4 Aria. Abdias.

" Si vosaltres em cerqueu de cobré voldré jo que em

trobeu ", diu mostre Déu. Ah ! Si sabés jo ~~trobar~~ trobar ta via i arribar pogués fins al teu soli !

Nº 5 Chor. El poble.

Mes el Senyor no ens atén, no vol oïrenos. La seva còlera ens visita i ens perseguirà fins a exterminar-nos. "Car jo, el Senyor tón Déu, jo sã un Déu encès de zel, i per culpes dels pares són punits els seus fills, fins a la quarta generació d'aquells que m'odien. Mes soc misericordiós envers els molts milers dels que m'aimen i els meus comanaments observen.

Nº 6 Recitatiu. Un àngel:

Elias ! D'aquí deus partir i anar vers l'Orient a amagar-te al torrent de Càrith. Allí trobaràs aigua i els corbs et duran el pa del matí i de la tarda, que així ho ha dit Déu.

Nº 7 Doble quartet. Els àngels.

Car ell a n'els seus àngels vetllar-te ha encomanat: que ells et protegeixin en ton pelegrinatge: que ells et guïn la mà donan-te i lliurant tos peus de topar amb les pedres. (Recit. Contralt.) Ara el torrent s'és eixugat. Elias! al·gat, doncs, ves a Sarepta i romàn allí ! Que el Senyor mateix a una ^{viuda} ~~viuda~~ ha manat que tingui de tu cura. No mancarà farina a la pastera, ni tampoc a la gerra oli, fins aquell dia que el Senyor desfermí la pluja.

Nº 8 Aria. La viuda

Oh! ~~tu~~ digues home de Déu, què t'he fet jo que aquí ha vingut per a retreure'm totes mes culpes i per a que mori el meu fillet ! Aida, hom de Déu, mon fill malalt; sa malaltia és tan greu que ni gairebé té respir. Ma jassa,

de plor, remullen ~~nos~~ ulls tota la nit; no veus mon dol?
sies ajut dels pobres ! Pietat pel Fill! Ja gairebé no té
respir! (Recit, Elias) Dona'm el teu infant! Senyor, mon
Déu, oeix monpprec; mira-la, Senyor, ten pietat, i salva el
fill de ta serventa, puix ets pietós, compassiu, pacient, i és
tan gran la teva bonesa, ~~Oh!~~ Déu meu, vulgues que l'ànima
d'eix noi vers ell retorni ! (La viuda:) Vols, per ventu-
ra, entre els morts obrar prodigis ? Ja no té alè ! (Elias:)
Oh, Déu meu, vulgues que l'ànima d'eix noi vers ell retorni !
(La viuda:) ¿ S'alçaran els morts i et donaran gràcies ?
(Elias:) Oh, Déu meu, vulgues que l'ànima d'eix noi vers
ell retorni ! (La ^{viuda}viuda:) ~~El~~ Senyor escolta ta veu i l'à-
nima del noi retorna. Ja torna a viure ! (Elias:) Mira'l
bé, ton fill viu ! (La ^{viuda}viuda:) Ara reconec que un home de Déu
tu ets, i que la paraula del Senyor en ta boca és certa !
(~~monstruosa~~) Com agrairé al Senyor tots els beneficis que m' ha
prodigat ? (Elias:) Deus al Senyor, ton Déu, estimar de
tot cor, amb tota l'ànima, amb tota l'hisenda; ditxós aquell
qui al Senyor tem !

Nº 9 Chor.

Ditxós aquell qui al Senyor tem i segueix els seus camins.
L'home pietós la llum reb fins en la foscor, del Déu cle-
ment, i compassiu, i justicier.

Nº 10 Recitatiu amb Chor

Elias: Tan cert com viu el Senyor de Sàbaoth, i en sa pre-
sència: Avui, al tercer any, aniré a veure el Rei, i el Senyor,
de nou la pluja durà a la terra. (Achab:) Ets, tu, Elias,
ets tu, ets tu qui avalota Israel? (El poble:) Tu ets Elias,
tu ets qui avalota Israel! (Elias:) Jo no avaloto Israel, si-

nó tu, oh Rei, i de ton pare la casa, perquè heu deixat els manaments de Déu, i els Baals heu seguit. Doncs bé ! Fes-me cercar i reuneix davant meu el poble d'Israel en el mont Carmel, i tots els profetes de Baal, i tots els profetes dels boscos que a la taula de la Reina mengen: i veurem aviat si Déu és el Senyor. (Poble) I veurem aviat si Déu és el Senyor. (Elias) Ara, doncs, oh profetes de Baal, trieu un dels bous i a sota no hi poseu foc; i crideu els noms dels vostres déus i jo invocaré el nom del meu Senyor; i el Déu que amb el foc resposta ens dongui, ell serà Déu. (Poble:) Si, i el Déu que amb el foc resposta ens dongui, ell serà Déu. (Elias:) Crideu primer vosaltres, puig que sou més nombrosos! Mes jo em só quedat tot sol profeta del Senyor. Crideu els vostres déus dels camps, i els déus de les muntanyes!

Nº 11. Chor.

Baal escolta'ns! Reb propici nostra ofrena! Escolta'ns, Déu poderós! Baal, escolta'ns! El foc envia'ns i extermina el rival! Escolta'ns!

Nº 12. Recitatiu i Chor.

(Elias:) Crideu més fort! Perquè aqueix Déu té feina, o parla amb algú, o està de camí; potser està fent un son; perquè es despertí, crideu més fort! (Chor:) Escolta'ns, Baal, prou dormir! Perquè dorms, tu?

Nº 13. Recitatiu i Chor.

(Elias:) Crideu més fort! No us vol sentir! Amb coltells feriu-vos i amb llancetes, que és vostre ritu. Salteu entorn l'altar que heu bastit, feu vaticinís. I cap veu hi havia, cap resposta, ni cap signe. (Chor:) Baal! Dóna'ns resposta! Mira

els rivals com s'estan moiant! Dóna'ns resposta! Respon-nos, Baal! (Elias:) Veniu tot el poble, veniu a mi!

Nº 14. Aria. Elias:

Oh Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i d'Israel, fés avui manifest que Tu ets Déu i jo ton servent. Oh Déu d'Abraham! i que jo eixes coses per manament teu he fet. Escolta'm, Senyor, escolta'm! Oh Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i d'Israel! Escolta'm! Perquè aquest poble per Déu et tingui i el seu cor vegi que has de nou convertit.

Nº 15. Quartet.

Confia sempre en el Senyor, que Ell serà ton guia; no deixarà els justos per sempre en la tribulació. Car sa clemència regna arreu en l'ample cel, i mal a ningú espera si en Ell confia.

Nº 16. Recitatiu. Elias:

Oh tu que els esperits serveixen i envies tos àngels al foc flamejant, fes-los davallar! (Chor:) El foc del cel ja cau! El foc devora l'holocauste! La flama llua! El foc devora l'ofrena! Postreu-vos de cara a terra! Els Senyor és Déu, el Senyor és nostre Déu, és un sol Senyor i no hi ha cap altre Déu més que Ell sol. (Elias:) Preneu els de Baal, que ni un de sol se n'escapi, porteu-los al torrent i a tots doneu-los mort. (Chor:) Preneu els de Baal, que ni un de sol se n'escapi.

Nº 17. Aria. Elias:

La veu de Déu no és com un foc, com un martell que esmicola les penyes? Déu és un jutge just i un Déu que cada jorn menaça. Si l'home no s'esmena, esmola ^{el temps} son glavi i el seu arc estén i apunta.

Nº 18. Arioso.

Ai d'ells que de mi s'allunyen! Com seran pertorbats aquells que s'han amagat de mi! Jo hauria volgut salvar-los si no m'haguessin dit mentida. Ai dels que de mi s'allunyen! Com seran pertorbats! Jo hauria volgut salvar-los, mes han fet el sord. Ai d'ells!

Nº 19. Recitatiu amb Chor.

(Adrias:) Aida el teu poble, home de Déu ! Ja es veu clar que cap dels déus dels infidels no ens pot donar pluja; el cel per sí mateix no plou; sols Déu, Ell sol, és qui pot fer-ho tot.

(Elias:) Senyor! A n'els teus enemics has confós i fet morir; de des del cel, oh digna't mira'ns i atén les necessitats del teu poble; obre'ns el cel i els seus benifets, dona'm ajut, oh tu, Déu meu! (El poble:) Obre'ns el cel i els seus benifets, dona'm ajut, oh tu, Déu meu! (Elias:) Puja amunt, minyó: i esguarda vers la mar si el Senyor, mon pare, escolta. (El servent:) Jo no veig res; el cel és com bronze damunt del meu cap. (Elias:) Si segueix el cel tancat, és perquè contra de tu pecàren; més ells pregaran i el teu nom reconeixeran, i tindran penediment dels seus pecats; tu, doncs, tindràs compassió d'ells. Dona'm ajut, oh tu, Déu meu! (Poble:) Tu de nosaltres tindràs compassió, dona'ns ajut, oh tu, bon Déu! (Elias:) Puja altre cop, i esguarda vers la mar. (El servent:) Jo no veig res; la terra és com ferro sota els meus peus. (Elias:) No sents res com si volgués ploure; No veus encara res de la banda de mar? (El servent:) Jo no veig res! (Elias:) Escolta el meu prec i les meves súpliques, Senyor, Déu meu! A tu crido, Senyor, mon apoi, i no callaré! Pensa, Senyor, en ta misericordia! (El servent:) Ja veig

que puja un petit núvol del mar, petit com una mà; el cel s'en-
fosqueix amb núvols i vent, la remor devé més i més forta.

(El poble:) Gràcies a Déu, que es mostra propici! (Elias:)
Gràcies a Déu que es mostra propici, i que els seus dóns dis-
pensa eternament!

Nº 20. Chor.

Gràcies, Senyor, que abeures nostre terror! Ja van creixent
els torrents, furients escumegen. Les aigües s'han engroixit
i fan molta fressa, Més tu, Déu, ets més gran en les altures!

(oooooooooooooooooooo)